भ० रामस्येत्यादि। अभिज्ञानं दत्वा रामस्य शयितादि मुहुर्व्वारं वारं पृष्ट्वा सीता हनूमन्तं व्यसर्ज्जयत् प्रेषितवती शयितं शयनस्थानं भूमिः शय्या वेति भुक्तं भोजनस्थानं स्वगृहं मुनिगृहं वेति जल्पितं मन्त्रणास्थानं रहः प्रकाशितं वा हसितं हास्यस्थानं शृङ्गारवस्तु वीरवस्तु वा स्थितं वासस्थानं तरुतलं गृहादिकं वा प्रक्रान्तं चंक्रमणस्थानं अङ्गणं वनं वा सर्व्वत्र ध्रौव्यगत्यदनार्थादिति आधारे क्तः तद्योगे कामुकसङ्घार्थक्तेइति कर्त्तरि षष्ठी यदि भावे क्तः तदा ल्यभावक्तेति षष्ठी सम्बन्धविवक्षया वा ॥१२५॥

असौ दधदभिज्ञानं चिकीर्षुः कर्म्म दारुणं। गामुकोऽप्यन्तिकं भर्त्तुर्म्मनसाचिन्तयत्क्षणं ॥ १२६ ॥

ज०म० असावित्यादि। असौ हनूमान् दधत् धारयन्नभिज्ञानं चिह्नं कर्तृकर्म्मणोः कृतीति षष्ठ्यां प्राप्तायां नलोकेति लप्रयोगे प्रतिषेधः लइति शाननादयोगृहीताः दारुणमशोकवनिकाभङ्गादिकं कर्म्म चिकीर्षुः कर्तुमिच्छुः उकारप्रश्लेषात् षष्ठ्याः प्रतिषेधः भर्तुः स्वामिनः अन्तिकं समीपं गामुकोऽपि गमनशीलोऽपि उकप्रयोगे प्रतिषेधः मनसा क्षणं चिन्तितवान् वक्ष्यमाणं कर्म्म ॥१२६॥

भ० असावित्यादि। असौ हनूमान् अभिज्ञानं चिह्नं दधत् धारयन् दारुणं कर्म्म चिकीर्षुः कर्त्तुमिच्छुः भर्त्तूरामस्य अन्तिकं समीपं गामुकोगमनशीलोऽपि क्षणं मनसाचिन्तयत् वक्ष्यमाणमिति योज्यं ढघेकृतीति सूत्रे व्यादिवर्जनात् न कर्म्मणि षष्ठी ॥ १२६ ॥